

תה"ג 50490/01-19 - היועץ המשפטי לממשלה, באמצעות פרקליטות המדינה, המחלקה לעניינים בינלאומיים נגד דומיניק גוטייר (רונן בן או בועז בן משה)

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 19-01-50490 מדינת ישראל נ' (רונן בן או בועז בן משה) (עוצר)
לפני כבוד השופט חנה מרום לומפ
העוורור היועץ המשפטי לממשלה באמצעות פרקליטות המדינה,
המחלקה לעניינים בינלאומיים על ידי ב"כ עוז כהן
נגד דומיניק גוטייר (רונן בן או בועז בן משה) (עוצר) על ידי ב"כ
המשיב עוז מיכאל עירוני

החלטה

לפני עתירה להכריז על המשיב, גוטייר דומיניק (ידעו גם קרן בן או בועז בן משה), כבר-הסגרה מתוקף סעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: **החוק**), בגין עבירות שונות ובכללן עבירות מס, סרסות, הלבנת הון, שבועת שקר ואי התיאצבות בבית משפט, בהן הוא מואשם בארצות הברית.

רקע

1. בין מדינת ישראל ובין ארצות הברית קיימ הסכם הקבוע הדדיות בהסגרת עבריים, והוא האמנה בדבר הסגרה, אשר פורסמה בכתב אמנה 505, כרך 13, עמ' 795 (הנוסח העברי תוקן בכתב אמנה 639, כרך 16, עמ' 591 (להלן: **האמנה**), אשר תוקנה ביום 10.1.07 בפרוטוקול שנחתם בין ממשלה ישראל לממשלה ארה"ב (להלן: **הפרוטוקול המתוקף**) (נספח ב' לעתירה).

2. ביום 29.6.14 הגישה ממשלה ארה"ב, באמצעות שגרירות ארה"ב בישראל, בקשה להסיג לידי את המשיב על מנת שייגזר דין לאחר שהורשע בבית משפט פדרלי במדינת ניו המפשיר בקשר לביצוע עבירה של סחר בלתי חוקי בתרופות מרשם וכן על מנת להעמידו לדין בגין הפרת הוראה חוקית בכך שלא התקציב לשמייעת גזר דין (נספח ג' לעתירה) (להלן: **"בקשת ההסגרה הראשונה"**).

3. ביום 6.10.16 הגישה ממשלה ארה"ב, באמצעות שגרירות ארה"ב בישראל, בקשה נוספת מממשלה ארה"ב להסיג לידי את המשיב על מנת להעמידו לדין בבית המשפט מדינתי במדינת קליפורניה בגין ביצוע עבירות סרסות, הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, מרמת מס, שבועת שקר, גנבה בנסיבות מחמיירות והלבנת הון (נספח ד' לעתירה) (להלן: **"בקשת ההסגרה השנייה"**).

4. ביום 7.1.19 הורתה שרת המשפטים, הגב' אילית شكדי, מכוח סמכותה לפי סעיף 3 לחוק, על הבאת המשיב לפני בית המשפט המחוזי בירושלים, על מנת שיקבע האם הוא בר-הסגרה לארה"ב (נספח א' לעתירה). על פי בקשת ההסגרה, מדובר בעבירות על פי סעיפים שונים לקוד הפלילי של קליפורניה: קשרת קשר לפשע, סרסות,

הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, שבועת שקר, גנבה בנסיבות חמירות והלבנת הון בנסיבות חמירות, וכן בעבירות על פי סעיפים שונים לקודם המס של קליפורניה: דיווח כזוב בדו"ח ואית הגשת דו"ח במועד, וכן בעבירות אי התיאצבות בבית המשפט כנדרש לפי סעיף (1)(e) בפרק 18 ל-S.C.U. על פי העונש הקבוע לצד עבירות אלה, מדובר בעבירות בגין הסגירה. בהתאם לכך, ביום 19.1.21, הגיע העותר את העתירה דן.

5. לפי סעיף 2(א) לחוק "חוק זה עבירת הסגירה היא כל עבירה שאילו נעבירה בישראל מASA שנה או עונש חמור מזה", ולפי סעיף 2(1) לפרוטוקול המתקן, העבירות המפורטות בבקשת ההסגרה הן עבירות הסגירה (UBEIRAT SHIYOK KMUNONAI SHL TCSHIRI MERSHAM VSHL TCSHIRIM BAL MARSHAM, VHEKNTA SEMI MERFAA VREULIM RFOAIM - LEPI SEUF 42 LPEKODOT HROKCHIM [NOSUCH CHAD], HATSHMA' A- 1981), שהעונש הקבוע בצדיה הוא חצי שנת מאסר,UBEIRAT KSHIRAT KSHR LBIVTU UNON-LPEI SEUF 499, LAZOK HUNONSHIN, TSHL'Z- 1977 (LAHLON: **חוק העונשין**), שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא חצי שנה,UBEIRAT HFRAT HORAH CHOKAIT LPEI SEUF 287 LAZOK HUNONSHIN, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שנתיים,UBEIRAT SRSROT LMEUSHI ZNOT LPEI SEUF 199 LAZOK HUNONSHIN, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא חמיש שנים,UBEIRAT HAVAT ADM LIKI UISOK BZNOT LPEI SEUF 202 LAZOK HUNONSHIN, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שבע שנים,UBEIRAT KSHIRAT KSHR LBIVTU PESU LPEI SEUF 499 LAZOK HUNONSHIN, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שבע שנים,UBEIRAT MARMA LPEI SEUF 220 LAZOK MAS HCNSA [NOSUCH CHAD], שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שבע שנים,UBEIRAT AI KIOM DRISHOT MTSIMOT LPEI SEUF 216 LAZOK HUNONSHIN, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שבע שנים,UBEIRAT SHVUT SHKUR LPEI SEUF 239 LAZOK HUNONSHIN, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שבע שנים,UBEIRAT KBLAT DBAR BMRMHA BNESIBOT CHAMIROT LAZOK HUNONSHIN, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שלוש שנים,UBEIRAT KBLAT DBAR BMRMHA BNESIBOT CHAMIROT LAZOK HUNONSHIN, לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא חמיש שנים וUBEIRAT HLBNT HON LPEI SEUF 4 LAZOK AISOR HLBNT HON, HATSH'S- 2000 (LAHLON: "חוק איסור הלבנת הון"), שהעונש המקסימלי הקבוע בצדיה הוא שבע שנים.

בקשות ההסגרה

בקשת ההסגרה הראשונה

6. מבקשת ההסגרה הראשונה עולה, כי בין השנים 2002-2004 קשו המשיב ושותפיו קשר שמטרטטו להפיז באופן בלתי חוקי תרופת מרשם בשם "סרווטים" (LAHLON: "התרופה"). תרופה זו היא תרופת מרשם המוכרת על ידי FDA האמריקאי לטיפול בירידה במשקל בקרב חוליאים או בקרב ילדים עם בעיות גידלה. ניתן לעשות שימוש בתרופה זו אך ורק בפיקוח רפואי ועם רישיון מתאים. המשיב ביחד עם עופר לוופובי' (LAHLON: "לוופובי'") רכשו את התרופה מחוליאים אוידס לאחר שספקה לחולים הללו כדין, ולאחר שתמורתה שלמה על ידי ביטוח בריאות פרטי או כסוי ביטוח אחר שהיא לחולים. לאחר מכן מכנו מכון החינוך את התרופה לשולשה אחרים שדאנגו לך שהתרופה תימכר שוב לידי מפיצים מושרים. לצורך כך, צייפו האחרים מסמכים ריכישה ואריזה על מנת להציג מצג שווה למפיצים המושרים, וכך התרופות נרכשו ממוקורות לגיטימיים. המשיב ולופובי' סייפקו לאחרים לפחות 1,250 קופסאות של התרופה, ב-24 הדמנויות שונות. עבור מכירת התרופות קיבלו המשיב ולופובי' סך של 650,000 דולר ששולם בכ-80 שיקום שנכתבו לפקודת המשיב, בני משפחתו או שמות בדים של המשיב כגון "רונן". על פי בקשתו של המשיב, הסכום הננקוב בכל אחד מהשייקים לא עלה על 10,000 דולר וזאת בכונה להתחמק מדרישת הדיווח לרשות הרבלניתות. לעיתים קיבלו השניים מספר שיקום באותו היום.

7. ביום 9.1.09 הודה המשיב במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בבית המשפט המוחזק של מדינת ניו המאפשר שbearah"ב ובהתאם הורשע על פי הודהתו בקשר לקשר בלתי חוקי בתרופות מרשם, מיד לאחר

מתן הכרעת הדין המרשיעה, המשיב שוחרר בתנאים מגבלים. חלק מהתנאים המגבילים בהם שוחרר המשיב היה חובתו להתייצבות תקופתית אצל קצין מבחן, וכן חובת התיאצבות לכל הדינום בתיק, לרבות לדין שנקבע לצורר שמיית גזר הדין. אולם, המשיב לא התיאץ לפגישתו עם קצינת המבחן, ובהמשך אף לא התיאץ לדין. ביום 16.12.09 הוגש נגד המשיב כתב אישום על ידי חבר המושבעים הגדול בבית המשפט המחוזי של מדינת ניו המאפשר שבארה"ב בגין ביצוע עבירות אי התיאצבות בבית המשפט כנדיש.

חומר הראיות

8. לביקשת ההסגרה צורף חומר הראיות כדלהלן: תצהיר התובעת המחוזית של מדינת ניו המפשיר, עו"ד שרה הוקינגס; תצהיר קצינת המבחן, ברנדה אורנטס; תצהיר הסוכן המיעוד דוויד פורטדו, המשרת במנהל המזון והתרומות האמריקאיות (מחלקה חוקירות), אשר ליווה את החקירות נגד המשיב.

בקשת ההסגרה השנייה

9. מבקשת ההסגרה השנייה עולה, כי בין השנים 2006-2000 ניהל המשיב בלבד עם אחרים וביניהם לופובי', מספר עסקים שעסקו במתן שירות זנות וביניהם ניתן למנות את, Elite enterprise, Elite Entertainment, Elite Escort, Hot Time Inc (להלן: "עסקי Elite"), אשר מטרתם היא מתן שירות זנות, תוך שימוש בכוסות של מתן שירותו ליווי. עסקים אלה פעלו תקופה באחור פאלם ספרינגס שבקליפורניה ולימים הווקמו חברות, שותפות ועסקים נוספים באזורי נספחים במדינת קליפורניה, וכן במדינות שכנות כגון אריזונה נבדה ואורגון. במקביל לפיתוח העסקים נפתחו עשרות חשבונות בנק לעסקים אלה, שהליך הארי שלהם, הוגדר המשיב כבעל הרשותה למשיכת כספים.עסקי Elite הרחיבו את מעגל הלוקחות הפוטנציאליים על ידי פרסום בספרי הטלפון (מעין דפי זהב) וכן בדרך של פרסום מודעות שונות באינטרנט.עסקי Elite פעלו באופן הבא: עם קבלת שיחה כניסה מלוקוח פוטנציאלי, מזכירה מטעם העסק הייתה מבררת עם הלוקוח מהן העדפותיו באשר לנומינה החיצונית של הקורבן, זאת בלי להשתמש במונח המתאר פעילות מינית כלשהי. המזכירה הייתה מקבלת מהлокוח את פרטי כרטיס האשראי שלו ולאחר מכן שולחת לבית הלוקוח את הקורבן שאמורה לספק לו את השירות שהזמין. לאחר הגעתה לכתובת שמסר הלוקוח, הייתה הקורבן מדווחת למזכירה על הגעתה והמזכירה מצידה הייתה מחיבת את הלוקוח בתשלום ראשון בסך של 375-200 דולר (מעין "דמי הגעה"). לאחר מכן, היה מתקיים המפגש עצמו עם הלוקוח, אשר כלל מגע מיין בין הלוקוח לבין הקורבן. התשלום עבור המגע המיני עצמו סוג לכואורה כתשר ("טיפ"), היינו תשלום שאותו שילם הלוקוח לקורבן עצמה. ברם, על פי הראיות שנאספו אל תיק החקירה,עסקי Elite הניחו את הנשים שהועסקו על ידם "לעשות הכל כדי שהлокוח יהיה מרוצה". בנוסף, ככל שהлокוח היה משלם את התשר המדובר באשראי, אזעסקי Elite היו גובים מצד עמלת חיוב, ששיעורו היה בין 30 ל-50 אחוז מהתשולם. בשל נסיבות אלה מיוחדות למשיב עבירות הרכומות בסרטורות לזנות.

10. בקשת ההסגרה השנייה מפרטת עבירות נוספות שבוצעו, לכואורה, על ידי המשיב כמפורט להלן:

בעירות מס- בשנים 2002-2004 הונה המשיב את רשותו המס על מנת להתחמק מתשלומי מס הכנסתה. הוא עשה זאת הן בדוחות המס האישיים שלו ושל רعيתו, והן בדוחות שלעסקי Elite, בכך שדיוחו הכנסתה נמוכה בהרבה מזה שהתקבלה בפועל, וזאת על מנת להימנע מתשלומי מס נוספים. כמו כן המשיב ועסקי Elite לא הגיעו כמתבקש לשנת המס של 2005.

שבועת שקר- המשיב היה בתחילת בעל רישיון הנהיגה תחת השם "בועז בן משה". למרות זאת, ביקש המשיב לקבל תעודה זהה על השם הבדוי "רון בן" תוך שהוא מצהיר תחת שבואה כי מעולם לא הגיע בקשה, או הונפק לו רישיון

נהיגה או תעוזת זהות בשם אחר. באופן דומה, כאשר המשיב ביקש לחדש את רישיון הנהיגה על שם "בועז בן משה", הוא הצהיר הצהרה שקרית דומה תחת שבואה.

גניבת בנסיבות מחמיירות- המשיב פעל במרמה לקבלת מספר ביטוח לאומי תחת השם "רונן בן" ובאמצעותו ביקש וקיבל הלואאה בסך 440,000 דולר לרכישת בית בפאלאם ספרינגס, קליפורניה. המשיב ביצע עבירה "גניבה" נוספת בכך שהגיע בקשה תחת השם "רונן בן" לקבלת הלואאה בסכום של 979,623 דולר לרכישת בית, אחר כך פעל לשנות את שם הרכוש לשמה של רעמי וצין, כי רעמי היה בעליהם של מחצית אחד מעסקי Elite, על מנת שתאושר הלואאה. בכך הציג המשיב במרמה מצג שווא שבטעוי עלה בידו להונאות את המלוויים.

הלבנת הון- חקירת השירות החשי של אריה"ב העלתה, כי המשיב פתח לפחות 12 חשבונות בנק שונים על שמו של עסקי Elite וכן מספר חשבונות פרטיים על שמו ועל שמו של יתר השותפים בעסקי Elite. בחינת דפי החשבון של חשבונות אלו העלתה כי הופקדו בהם כספים אשר התקבלו כתשלום בתמורה למטען שירות זנות שספקו על ידי עסקי Elite. בנוסף העלתה החקירה, כי בין התאריכים 17.9.01 עד 6.7.06 מעלה מ-43,635.289 דולר הופקדו בחשבונות אלה, כאשר 1,381,468.76 דולר מתוכם הופקדו במזומנים.

חומר הראיות

11. לביקשת ההסגרה השנייה צורף חומר הראיות כדלהלן: תצהיר התובעת המוחזית של מחוז ריברסיד שבמדינת קליפורניה, עו"ד מוריין דמושל (להלן: "תצהיר התובעת דמושל"); תצהיר החוקר אשר ניהל את החקירה נגד המשיב, ג'פ צ'באתה; תצהירי הסוכנים הסמויים אשר ניהלו חקירות סמיות נגד המשיב ועסקיו, מארק בנדר ודיוויד טיטס; תצהيري העובדות שהועסקו בעבר בזנות על ידי המשיב, רבקה הרנדיז ומרדית נלסון; תצהירו של סוכן מיוחד לרשותו המס אשר חקר את עבירות המשם של המשיב ועסקיו, פול מרפי; תצהיר עובדי משרד הרישוי אשר חקרו את עבירות מתן שבועת השקר של המשיב במשרד הרישוי, מריה סאנטילן ונורמן קפילוף; תצהירה של בוחנת טביעות האצבע של המשיב, ג'יימס שאה; תצהירן של עובדות בגופים פיננסיים (בנק וחברה להלוואות) אשר אישרו מתן הלואאות למשיב על בסיס נתונים שקרים שהציג, שרון סטטלר וכריסטי ג'ונסון; תצהירה של סוכנת השירות החשי של אריה"ב אשר ליוותה את החקירה נגד המשיב, ליסל בוסטיק.

טענות הצדדים

12. אשר לביקשת ההסגרה הראשונה- טען ב"כ המשיב ביחס לעבירה קשירת קשר לשחר בלתי חוקי בתרומות מרשם, בה הורשע המשיב, שהעונש המרבי לצד עבירה זו הוא חצי שנות מאסר, על כן היא אינה עבירה בת הסגרה. ב"כ המשיב לא חלק על כך שלמרות זאת לבית המשפט שיקול דעת אם להורות על הסגרה בגין עבירה זו או לאו, אם יוסגר המשיב לגבי יתר העבירות.

13. אשר לביקשת ההסגרה השנייה- טען ב"כ המשיב, כי תצהיר התובעת שצורף לביקשת ההסגרה השנייה אינם משקף נאמנה את המצב הראיתי בתיק. כן נטען, כי תצהיר העובדת, מזכירתו של המשיב אינו משקף נכונה את כלל עדותה וחקירותיה בפני החוקרם, כן שנמסרו על ידה לאחר מכן גרסאות נוספות. המדינה המבקשת בחירה באופן סלקטיבי להציג לפני בית המשפט תשתיית ראייתית שאינה מלאה או מדויקת. לשיטתו, המדינה המבקשת חייבת לצרף את החומר החדש או לעדכן את בית המשפט, כי התשתיית הראייתית שונה.

14. בנוסף טען, כי הבקשה השנייה ונספחה אינם עומדים בסף הראיית הנדרש לצורך קבלת העתירה. ביחס לעבירות הסרסרות, גניבת בנסיבות מחמיירות והלבנת הון, אין ראיות מספקות הקשורות את המשיב למעשה.

ביחס לעבירות המס, עבירות מסווג זה הן עבירות שבгинן לא הוסגר אדם ממדינת ישראל לאף מדינה בעבר בעבירות בלעדיו משום שיש בגין רכיב מנחי.

15. ב"כ המשיב טען לשינוי בהגשת העתרות להכרזת המשיב כבר הסגירה, שכן עוד בשנת 2009 דיווחה מדינת ישראל לרשותו אריה"ב, כי המשיב ברוח לישראל, ולמרות זאת בקשת ההסגרה הראשונה בעניינו הוגשה רק בשנת 2014 ואילו הבקשה המלאמה הוגשה רק לאחר שנתיים, בשנת 2016. ב"כ המשיב ציין שלא ניתן כל הסבר המניח את הדעת לשינוי ואין כל טיעון או הסבר לגבי פעולות חקירה והליכים נוספים שהתקיימו בתיק.

16. עוד נטענה טענת העדר "פליליות כפולה" ביחס לעבירת הלבנת ההונן. לדבריו, לא נתקיימה דרישת "הפליליות הכפולה", אך שלא ניתן להעמיד את המשיב לדין בישראל בגין עבירה זו (מדובר בהפקדת כספים וסליקת קרטייש אשראי באופן ישיר באמצעות חשבונות כאשר המשיב היה מושחה בכל אותן החשבונות, אך שאין מדובר בהסתרת כספים כנדרש בחוק בישראל ובפסקיקה, וכן המשיב לא יוכל לעמוד לדין בגין עבירה זו באלה"ב ולא ניתן יהיה להסגורו בשל כך).

17. ב"כ המשיב הפנה לפסיקה לתמיכת בטענותיו, כי לא התקיימו יסודות העבירה של הלבנת ההונן, שכן המשיב לא עשה כל פעולה להפוך כסף "שחור" לכיסף "לבן", אך שבעזם פועלתו של המשיב ברוכש לא היה בו ממד של רכוש אסור. בנוסף טען, שגם אם יקבע בסופו של דבר, כי הרכוש הפר לאסור, המשיב לא עשה פעולה כלשהי מתוך הכוונה המיוחדת להסתיר את הפעולה ברוכש.

18. אשר לשאלת השינוי- ב"כ העותר טענה, כי אכן נכון שהוא עבירה בת הסגירה, ובמעבר התקיימו דינומים רבים אשר לסוגיה האם ניתן להשתמש בהעמדה לדין בגין עבירת אי התיצבות, כמוין עוגן לתיק. אולם, לכשנודע שקיימות עבירות נוספות נוספות אותן ביצע המשיב, העותר המתין עם הגשת בקשת ההסגרה הראשונה. ביחס לבקשת ההסגרה השנייה, ב"כ העותר טענה, כי פרק הזמן שעבר עד להגשת בקשת ההסגרה השנייה הוא סביר בנסיבות העניין, שכן ההליך הנקת בקשת ההסגרה בו תרו אחר 13 נotti תצהירים שחילקו איזרחים, בנוסף להעברת טיעות, ועל כן פרק זמן זה אינו מהוווה שינוי העולה כדי פגיעה בתקנת הציבור. עוד הוסיף טענת השינוי יכולת עלות במסגרת ההליך עצמו. כמו כן הדגישה, שהמשיב עצמו ידע מה קורה בתיקו ומה עונש המקסימום אותו קיבל, ולמרות זאת לא הצהיר על כך שברח לישראל ולא הקל על הרשות את איתורו.

19. ב"כ העותר טענה, כי נטולאה הדרישת הראייתית של אחזקה לאישום, כאמור בסעיף 9(א) לחוק ההסגרה, קרי, על מנת שבית המשפט יכיר על המשיב כבר הסגירה, על המדינה להוכיח שקיימות ראיות מספיקות להעמדה לדין והפנתה לראיות המפורטות במסגרת העתירה עצמה.

20. עוד טענה, כי ביחס להליך ההסגרה המדינה המבקשת לא מחויבת לצרף את כל חומר החקירה, אלא רק את החומר שהוא סבורה שמספק תשתיית ראייתית. משום שאין מדובר כאן בניהול הליך פלילי, ומדובר של בחינת חומר החקירה נוספים הוא במסגרת ההליכים הפלילי לפניפני בית המשפט בארץות הברית. כמו כן ציינה שבהליך הסגירה אין בית המשפט נדרש לבחון סתיותות שועלות בין עדויות ובין ראיות אחרות. על שאלות אלה להתברר במסגרת התקיק העיקרי.

21. אשר לטענת הפליליות הכפולה טענה, כי עבירת הלבנת ההונן מקיימת את יסודות העבירה בדיון הישראלי שכן מדובר בעבירה לפי סעיף 4 לחוק הלבנת ההונן. מדובר על כספים מעסקי זנות שהופקדו בחשבונות הבנק על

שמו של המשיב רعيתו ושותפיו, מעל הסכם המותר ובתקופת זמן כפי המוגדר בחוק האמריקאי. ב"כ העותר הפנהה לפטיקה הנוגעת לפרשנות סעיף 4 לחוק איסור הלבנתה ההונאה.

22. בדיון מיום 27.5.19 טען ב"כ המשיב, כי בידי רשות ארה"ב הסכמים אישים בין העסק אותו ניהל המשיב לבין הנשים שננטנו שירותו מין לעסקו של המשיב, לפחות חלק עליהן איסור מוחלט לקים מגע מיני עם אף אדם מהווים חלק מהתשתיות הראייתית לפיו המשיב לא ביקש לקים עסקי זנות באופן מוחלט וההפר הוא הנכון. בנוסף לטענותו החיוב עבורי הטיפ בכרטיסי האשראי של הלוקחות לא נלקח עקב עבודתן של הנשים אלא עקב העובדה, כי בעבר אותם חיבורים בוטלו או שהתרברר כי הסכומים שאוותן הנשים ביקשו לחיבר את המשרד התרברו ככוזבים והמשיב נאלץ להחזיר את אותם כספים ללוקחות.

23. אשר לעבירות המרימה ואי קיומם דיווח המס משנת 2005 טען ב"כ המשיב, כי בשנת 2005 פשטו חוקרי משרד החוקירות על משרדו של המשיב, אספו את כל החומר החשובונאי בעניינו, ביצעו בדיקות במשך חצי שנה מבלי לזמן את המשיב לחקירה. עם זאת, חומר החקירה הרלוונטיים לא הושבו לנציגו של המשיב ולכך לא יכול היה להגיש דוח רלוונטי לשנת 2005 וביצוע עבירות המס הן תוצאה של אי השבת החומר הרלוונטי.

24. אשר לעבירת הגנבה בנסיבות מחמירות, לטענת ב"כ המשיב עולה כי המסמכים מעידים בצורה חד משמעותית, כי מי שלקח את ההלואה הייתה אשתו של המשיב אשר כבר נתנה את הדין על עבירות אלה באלה"ב.

25. אשר לעבירת הבאת אדם לשם עיסוק בזנות, לטענתו, האמור בתצהירי הסוכן והתובעת אינם מדויקים כאשר מצויים בידי רשות החקירה האמריקאית מסמכים לפייהם נאסר על העובדות לבצע פעולות שלא במסגרת העסקה ואותן נשים במסגרת הסכם דיווחו למס הכנסתה וכל גוף אחר על הכנסתותה וצוין במפורש שם יעשנו דבר אסור, הסכם העיטה שלhn יופסק לאלאר.

26. אשר לעבירה של סרסרות במעשי זנות, לדבריו, לרשות החקירה האמריקאית אין ולו בدل ראייה לפיה המשיב מעורב בדרך כלשהי באותו עבירות. כמו כן טען, כי הדרישה לפליילות הcpfola אינה מתקינה ממשום שיסודות העבירה אינם מתקינים בחוק הישראלי.

27. ב"כ העותר טענה ביחס לנגיון סוגית שיקול הדעת בבקשת ההסגרה הראשונה, כי עבירת קשירת קשר לשחר בלתי חוקי בתרופות מרשם לא הייתה עבירה הסגירה במועד ביצוע העבירה. עם זאת, היום בישראל העונש הקבוע לצד עבירת קשירת קשר לשחר בלתי חוקי בתרופות מרשם הוא מעל שנה כך שמדובר בעבירה בת הסגרה. אמן ההחמרה בעניינה לא הייתה יכולה להוביל להסגרת המשיב שכן המועד הקבוע הוא מועד ביצוע העבירה, אולם בהцентрף לאישום הנוסף, לעובדה שמדובר בעבירה בה כבר הורשע, ושכיום בישראל היחס לעבירה הוא מחמיר, הייתה הצדקה לבקשת הסגרת המשיב.

28. אשר לעבירת הגנבה בנסיבות מחmirות נטען, כי הריאות מבססות את הקשר של המשיב לעבירה גם אם מדובר בשותפות.

דין והכרעה

הליך ההסגרה - המטרת הנורמטטיבית

29. חוק ההסגרה מסדיר את המנגנון המאפשר הסגירת אדם הנמצא בישראל, לידי מדינה אחרת המבקשת להעמידו לדין פלילי בשטחה, כאשר ישראל והמדינה האחראית חתומות על הסכם או אמנה בדבר הסגירת עבריים. למטרות הפגיעה בחירות הפרט, החוק מאפשר הסגירה משום שישראלי מחייבת לסייע למאבק הבינלאומי נגד הפשיעה ובכך גם לא תהפרק למדינת מקלט לעבראים.

30. סעיף 2א לחוק מציב מספר תנאים מצטברים להסגרה, שבהתיקיימם ניתן להכריז על אדם כבר-הסגרה. תחילה, נדרש, כי בין מדינת ישראל למדינה המתבקש קיים הסכם בדבר הסגירת עבריים (סעיף 2א(א)(1) לחוק). ענייננו, חתמו ישראל וארה"ב על האמנה בדבר הסגירה כאמור. בנוסף, נדרש, כי נאשם נתחייב בדיון במדינה הסגירתה בשל עבירה (סעיף 2א(א)(2) לחוק) שהיא עבירה שאילו נעבירה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמור מזה. זהוי למעשה דרישת "הפליות הקופה", לפיה נדרש שהמעשה יהווה עבירה פלילתית הן במדינה המתבקש והן במדינה המתבקש. על התקיימות תנאי זה חלק ב"כ המשיב. תנאי נוסף להסגרתו של אדם הוא, שבין מדינת ישראל למדינה המתבקש תהא הדדיות ביחסו להסגרה (סעיף 2א(ב) לחוק). על התקיימות תנאי זה לא חלק ב"כ משיב.

31. הסיגים להסגרה מנויים בסעיף 2ב(א) לחוק. ובינם הסיג ממנו ביקש להיבנות ב"כ המשיב והוא, כי היענות לבקשת ההסגרה עלולה לפגוע בתקנת הציבור (סעיף 2ב(א)(8) לחוק) בשל שייח' בהגשת>b**הבקשה. סיג זה ידוע אף הוא במסגרת הדיון בטענות המשיב בהמשך.**

32. הנט ראייתי הנדרש לצורך הכרזה על אדם כבר-הסגרה קבוע בסעיף 9(א) לחוק, לפיו, בית המשפט הדיון בבקשת ההסגרה יכריז על מבקש בר-הסגרה אם הוכח לפניו שישן "**ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה זאת בישראל, וכי נتمלאו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו.**" בית המשפט העליון קבוע, כי הרף ראייתי הנדרש בגדירה של בקשה להכרזה על משיב כבר-הסגרה, הוא "אחיזה לאישום". הודגש, כי הליך ההסגרה הוא אינו הליך של משפט שבמהלכו נקבעים משקלן של ראיות ומהימנותם של עדים ושבספוגו נקבעת חפותו או אשמו של נאשם, אלאהילך ההסגרה הוא הליך שתכליתו היחידה היא לברר האם די בראיות שהוצעו כדי להעמיד לדין בישראל את המבקש, אילו היו העבירות מבוצעות בה. למעשה, המבחן הוא האם חומר הראיות מצביע על כך שיש מקום לנוהל משפט אשר בו תוכרעו אשמו או חפותו של הנאשם.

33. עולה איפוא, כי לפניו מספר שאלות הכריכות הכרעה ביחס לשתי בקשות ההסגרה:

א. בקשת ההסגרה הראשונה:

(1) האחת, האם יש מקום להורות על הסגירת המשיב בעבירות קשירת קשר לסחר בלתי חוקי בתרופות מרשם, כאשר העבירה כשלעצמה אינה עבירה בת הסגרה.

(2) השנייה, האם השיחוי בהגשת העתירה להכרזת המשיב כבר הסגרה עלול לפגוע בתקנת הציבור.

ב. בקשת ההסגרה השנייה:

(1) האחת, האם נتمלה דרישת סעיף 9 לחוק ההסגרה בעניין הנט ראייתי הנדרש לצורך הסגרה.

(2) השניה, האם השiendo בהגשת העתירה להכרזת המשיב כבר הסגירה, עלול לפגוע בתקנות הציבור.

(3) השלישית, האם עבירות "הלבנת ההון" מקיימת את יסודות העבירה של הלבנת ההון בישראל, כך שמתקיימת דרישת "הפליליות הcpfola".

34. להלן אדון בטענות המשיב לגוף בשתי בקשות ההסגירה, מלבד טענה משיקה בדבר השiendo בה אדון במאוחד:

בקשת ההסגירה הראשונה

35. ב"כ המשיב טען, כי מדובר בעבירה שהעונש הקבוע לצידה הוא חצי שנה ולו נזו עבירה שאינה בת הסגירה ולא היה מקום לבקש את הסגירת המשיב בגינה. יודגש, כי לא הייתה מחלוקת בין הצדדים שהעוטרת מוסמך היה לקבל את הסגירת המשיב בשל עבירה זו, לנוכח העבירות האחרות שבבקשה. עם זאת ביקש ב"כ המשיב שלא קיבל את העתירה בעניין זה, שכן לדידו מדובר בעניין שבشكול דעתו, ולא היה מקום לכך בניסיבות המקרה. לא מצאתי לקבל את טענתו של המשיב בעניין זה. אני סבורת כדעתו של העוטר, שכן במקרה זה היה מקום לבקש את הסגירת המשיב גם בעבירה זו, וזאת משום שמדובר באדם שכבר הורשע בעבירה אשר לא תיאץ בידיעו לדין בヅר דין שעשו שהוא תחת פיקוח קצין מבחן, ובנוסף הוא עבר, לכארה, עבירות נוספות שהן בננות הסגירה. על כן בניסיבות אלה בדין הבקשה הסגרתו גם בעבירה זו.

בקשת ההסגירה השנייה

דינות הראיות

36. ב"כ המשיב טען, כי לא התקיימה דרישת סעיף 9 לחוק ההסגירה בעניין הנטול הראייתי הנדרש לצורך הסגירה. להלן אדון בראיות שהובאו לפניי, ואבחן האם יש ממש בטענתו זו.

سرירות והבאת אדם לידי עיסוק בזנות-

37. תצהיר התובעת דמושל שצורך לבקשת ההסגירה השנייה מהוovo סיכום של הפרשה. התצהיר כולל פירוט תמציתו של אופן חקירת עסקו Elite, לאחר שעלה חישד כי הם עוסקים באותה שירות זנות בניגוד לחוק. עוד עולה מההתצהיר, כי הופיעו סוכנים סמויים וביצעו פעילות במשרדי עסקו Elite, בהם נתפסו מחשבים ומסמכים רבים הקשורים בין המשיב לעסקו Elite ולמתן שירות זנות.

38. מתצהיר החוקר (נספח אלתצהיר התובעת), אשר ניהל את החקירה נגד המשיב עולה, כי החקירה העלתה שעסקו Elite הם בעלות ובניהול המשיב ושותפיו (נאשמים נוספים בכתב האישום שצורך לבקשת ההסגירה כנספח אלתצהיר התובעת) וכי בעת הפשיטה על עסקו Elite בפאלם ספרינג קליפורניה ביום 25.2.05 נתפסו אלפי מסמכים הקשורים את לופובי' ואת המשיב לעסקו Elite.

39. עוד עולה מתצהיר החוקר, כי בין התאריכים 11.5.05 ועד 14.4.06 הטענו מספר רב של פעולות חקירה
עמוד 8

סמיות נגד עסקן Elite, כאשר החוקר השתתף בהן באופן אישי, אף סיפק מספרי טלפון שונים המשווים לעסקים אלה לצורכי הפעולות. הוא סיפר, כי בכל אחת מפעולות החקירה הסמיות היה שוטר סמי מתקשר לעסקן Elite וambilקש להזמין אישה לחדר מלון מסוים. בהמשך, היה השוטר מוסר מספר כרטיס אשראי עבור התשלום הראשון שבוצע עם הגעת האישה לחדר המלון (סכום התשלום נע בין \$200-\$375) כאשר היא הייתה מחייבת את כרטיס האשראי מיד עם הגעתה והשוטר הסמי היה מקבל קבלה על התשלום. את החשבונות הייתה האישה מעבירה למשרדי עסקן Elite בסיום כל ערב. עסקן Elite היה מקבלים את כל תשלום דמי ההגעה. לאחר תשלום דמי ההגעה, האישה והשוטר הסמי היו מסכימים ביניהם אלו אקטים מיניים יבוצעו ועל תשלום ה"טיפ" שעלה הליקוח לשלם עבורן כאשר אותו "טיפ" היה תמורה בגין האקטים המיניים (הטיפ נע בין \$200-\$900). חלק מהמפגשים שתועדו הייתה האישה מודיעה לליקוח שככל שהוא בוחר לשלם את הטיפ באשראי, התשלום היה גבוה יותר שכן היא נדרשת להפריש אחוזים ניכרים (30%) לעסקן Elite.

40. החוקר תיאר, כי בנסיבות נוספות שנעו במשרדים שונים של עסקן Elite בклиיפורניה נתפסו מחשבים, מכוניות כרטיסי אשראי, שירותים מסוימים בהם מופיעים פרטי הזמן של בחורות, חברות הכוללות תיעוד שיחות ואישורי חיבור, פרטי עסקים באשראי, רשותות שכר של עובדים, דפי חשבון ומסמכיו הלוואה. עוד תיאר, כי באוגוסט 2006 נערך חיפוש במשרדי החברה בפאלם דזרט קליפורניה ובשירותים מסוימים שנפתחו במסגרת החיפוש בכללשמו של המשב או שמו הבדוי "רון בן", רישיון נהיגה של מדינת קליפורניה על שם המשב ומספר פנקס שיקים, כרטיסי אשראי ומסמכים על שם "רון בן", שירות מעטפות עם סכומי כסף הנעים בין \$20-\$1,000, ונמצאו במצירות. מצאים אלה תואמים את עדויות הבוחרות אודות הטיפים שהו משלימים להן עברו מתן שירות זנות ושאחוזים מהם היו מופקדים במצירות או לנගים. באוגוסט 2006 בוצעו פשיטות על בית המשב ואשתו בהן נמצאו מסמכים כספיים כמו פנקס שיקים ודפי חשבון בנק וחשבונות עבור הפקודות. כל אלה מלמדים על הקשר שבין המשב לעסקן Elite.

41. התצהירים של הסוכנים הסמיים אשר ניהלו חקירות סמיות כנגד המשב ועסקן (נספח G-F-لتצהיר התובעת) מתארים באופן דומה את הפעולות הסמייה בה נטלו חלק במסגרת החקירה נגד עסקן Elite בין השנים 2005-2006 כדלקמן: לאחר שהגיעו למלאן הם התקשרו לאחד מעסקני Elite בדרך של חיוג מספר טלפון שפורסם במידעה שנמצאה בספר הטלפונים. משענו לטלפון על ידי המזקירה של העסוק, ביקשו בחורה שתארח להם חברה, והמזקירה השיבה כי ישנה עלות של \$200 שהם בבחינת "דמי הגעה" עבור בחורה, ולאחר מכן ניתן להגע לטיסוק עם בחורה לגבי תשלום "טיפ" בתמורה למשעים נוספים. בשני המקרים הסוכנים התבקרו למסור את פרטי כרטיס האשראי, אולם לא חוויבו בתשלום באותה העת. לאחר שהסוכן מסר למזקירה באיזה סוג אישת הוא מעוניין, השיבה המזקירה כי בחורה תצא מיד לכוונו. משהגעה בחורה לחדר המלאן היא גבתה את תשלום דמי הגעה באמצעות כרטיס אשראי ציינה, כי ניתן להוסיף תשלום עבור אקט מיני.

42. מתצהיר העובדת רבקה הרנדיז (נספח H-لتצהיר התובעת) עולה, כי היא החלה את עבודתה בעסק החל משנת 2003, לאחר שראתה מודעת דרושים לרകדיות. כחודש לאחר תחילת עבודתה בחברה, מזכירת החברה צלצלה אליה ומסרה, שאם לא תחל לקוחות יחסית מין עם הליקוחות, היא תפוטר. גם בשיחה עם אדם שהגדיר את עצמו כ"מוני" הובהר לה שתקבל 30% מדמי הגעה אם תסכים לעשות את "יתר הדברים", לשאלתה את מונטי אם הוא מבין שהליך מוניניים בקיים יחסית מין, השיב שכן. לאחר שיחתה זו, הרנדיז החלה לקיים אקטים מיניים עם לקוחות איתם נפגשה, תוך שהיא מתארת התנהלות זהה להתנהלות שתייתו השוטרים הסמיים והחוקר.

43. מתחair העובדת מרדייט נלסון (נספח למתיחה התובעת) עולה, כי משהגעה לראיון במשרדי החברה היא פגשה באדם שהציג עצמו כבעליו של העסק, ששמו "BO". כאשר התבקשה להזותו, הצבעה על תמונה המשיב. בהמשך התבקשה לתאר את עבודות המזיכירות, ותיירה את עבודתה כמענה טלפונים וטיפול בתשלום דמי הגעה. היא עוד מסרה בתצהירה, כי לאחר שגילתה שאר הבוחרות מדוחחות על טיפים של \$1000 להופעה של 15 דקות היא הבינה שהן עוסקות בזנות. בשלב כלשהו המשיב אמר לה שהיא איננה יכולה להיות יותר מזיכירה, ואם היא מעוניינת אפשר להעסיקה כראדנית. כאשר היא עברה לתקפיך של רקדנית היא הבינה שמדובר במטען שירות זנות. עוד תיירה היא בתצהירה את הדרך בה הייתה מנהלת מ"מ עם הלקוח על מחיר עבור אקטים מיניים, כיצד היה עליה להפריש בין שלושים לחמשים אחוזים מהטיפים שלא לחברה, אם ניתנו באשראי. כמו כן סיפרה כיצד היה עליה להעביר קובלות בסוף כל ערב ולהשאר טיפים למזיכירות ולנהגים על מנת לקבל הופעות טובות.

הלבנת הון

44. החוקר טען בתצהирו, כי המשיב ביצע עבירות רבות של הלבנת הון על ידי הפקדות כספים שמקורם בזנות בחשבונות הבנק של עסקיו Elite-Econ בחשבונות בנק בבעלות המשיב. הוא מסר, כי הפקדות אלה חרגו מהגבולות הקיימות בדיון קליפורניה לגבי תקורת הסכום המותר בהפקדה ובפרק הזמן בו בוצעו הפקדות. הוא הביא דוגמאות רבות להפקדות שונות בתקופות שונות בסכומים העולים על המותר בהתאם לחוק. נמצא כי הפקדות הללו מקורן בעסקי הזנות שהפעיל המשיב ושותפיו.

45. בתצהיר הסוכנת המյוחדת ליסל בוסטיק, סוכנת השירות החשי של ארחה"ב, אשר ליוומה את החקירה נגד המשיב (נספח קלמתיחר התובעת) היא מתארת, כי במסגרת החקירה נמצאו 12 חשבונות בנק הקשורים לעסקי Elite-Econ נבדקו חשבונות פרטיים של המשיב ושותפיו. היא ציינה, כי עבירת הלבנת הון נעברה בכך שהתקיים הליך הסתרת מקור הכספי הבלטי חוקי, שכן אדם העוסק בסרטות ומטען שירות זנות, אשר מפקיד כספים בחשבונות בסכומים העולים על המותר על פי הנסיבות הלבנת הון, מבצע עבירה של הלבנת הון גם אם לא הוכחה פעולה נוספת נוספת נספתחה של העבירות נוספת של כספים בין חשבונות. לטענתה, בסך הכל בין התאריכים 17.9.01 לבין 6.7.06 הופקד סכום של לא פחות מ-\$1,381,468.76 בזמן בחשבונות עסקיו Elite, וכן בוצעו הפקדות באשראי של לא פחות מ-\$3,311,101.26.

קבלת דבר במרמה

46. במסגרת תצהיר הסוכנת החשאית בוסטיק נבחנו גם חשבונות הבנק הפרטיים של המשיב והסתבר כי סכומי כסף נכבדים הועברו מחשבונות עסקיו Elite לחשבונותיו הפרטיים של המשיב.

47. מתחair החוקר עולה, כי בינואר 2003 הגיעו המשיב ואשתו בקשה לקבלת הלוואה לרכישת בית בפאלאם ספרינג קליפורניה. המשיב הגיע את הבקשה תחת שם בדיי "רין בן" ולא בשמו. על בסיס מצג השווא קיבל המשיב הלוואה לרכישת בית מבנק PFF BANK AND TRUST. בנוסף, בשנת 2005 רעינו של המשיב הגיע בקשה לקבלת הלוואה לרכישת בית ע"ס \$979,623 כאשר היא מציגה את עצמה בכצוב כבאים של מחצית מהלוואה (אחד מעסקי elite) ובעקבות מצג שווה זה ולאחר מצג שווה לפיו העסק הוא חוקי אושרה ההלוואה והמשיב קיבל כספים רבים מ-BSM Financial company.

48. מתחairן של שרון סטטלר (לשעבר סגנית מנהלת מחלקת הלוואות בبنק PFF BANK AND TRUST) (נספח ALתצהיר התובעת) ושל כריסטי ג'ונסון (לשעבר מנהלת בחברת company BSM Financial מספקת הלוואות חז' בנקאות לרוב לצורך ברכישות בתים) (נספח OLתצהיר התובעת) עולה, כי אילו החברות בהן הנו מעסוקות ידעו את העבודות לאשורן, ולאחר מכן מצג השווא של המשיב ורعيיתו, הלוואות לא היו מאושרו.

49. כאמור, תכליתו היחידה של הליך ההסגרה הוא לברר האם ישנה הצדקה להמשך בירור המקירה בהליך הפלילי במדינה המבוקשת. לאחר שעינתי בעתריה, בריאות שהוצעו על ידי ב"כ הצדדים ושמעתה את טענותיהם בדיון לפניי, אני סבורה, כי תכלית זו מתקיימת בעניינו. הפגמים, לכארה, עליהם הציע ב"כ המשיב, אינם נוטלים את כוחם הכספי של הריאות התומכות בבקשת ההסגרה, ואינם משנים באופן מהותי את עובדת קיומה של תשתיית ראייתית כנגד המשיב. בעניינו נראה, כי החומר הראייתי שצורך לבקשת ההסגרה הוא עשיר ומגוון, ויש בו כדי לעמוד בדרישה ל"אחיזה לאישום".

50. הלכה מושרת הטב היא, כי **"הליך ההסגרה אינו חופף להליך הפלילי ... בבקשת ההסגרה אין בוחנים את המסכת הראייתית לגופה, וגם אין קובעים בענין משקלן של הריאות ומידת התישבותן זו עם זו. כל שנבחן הוא 'האם יש בחומר הריאות משום אחיזה לאישום' ... במסגרת הליך הסגרה, אין בית המשפט נדרש לבחון את מהימנות הריאות, או לשקל את משקלן, ובלבך שהן אינן חסרות ערך על פניהן ... יתר על כן, לצורך הליך הסגרה, אין הכרח בצרוף מלאו חומר הריאות הקיים בידי המדינה המבוקשת. די בהציגו של חומר ראיות המשקף בצורה הוגנת את התשתיית הראייתית הקיימת כנגד המבוקש" (ע"פ 7/07/2010 חזירה נ' מדינת ישראל, (13.5.09)). עוד אומר בית המשפט העליון באותוקשר, "כי הכללתם של תצהירי חוקרים, פרי קירה שהתנהלה במדינה המבוקשת, במסגרת חומר הריאות שהוצע בהליך ההסגרה מתישבת עם כללי הריאות המקבילים בדיני הסגרה, יש להתייחס אליהם כראיות קבילות לצורך הליך הסגרה" (פרשת חזירה, שם).**

51. אשר לטיבן של הריאות, סוגיה זו נדונה בע"פ פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (28.8.16) בפסקה 53 ודברים אלו אף יפים לעניינו:

"כידוע, הליך ההסגרה דורש כי בחומר הריאות תהיה "אחיזה לאישום" בלבד, וכך שנאמר בע"פ 1/9026/1 שוחט נ' היועץ המשפטי לממשלה, [פורסם ב公报] פס' 7 לפסק דין של השופט ברק-ארץ (6.12.2012): "כל שבית המשפט נדרש לבחון בהליך הסגרה הוא האם יש בחומר הריאות שהונש, על פניו, כדי להצדיק פתיחת משפט פלילי לבירור אשמתו או חפותו של מי שהציגו התביעה"; בעניין סירקיים הובהר כי "אין מקום להעריך את חומר הריאות אם מהימן הוא אם לאו, ואף אין מקום לשקליתן של הריאות, ובלבך שאין הן חסרות ערך על פניהן" (שם, עמ' 349-349). על כן, כפי שציין המשיב, בית המשפט בפניו מתנהל ההליך הפלילי המרכזי, בפניו **תিירות מלאה התמונה הראייתית, הוא הפורום הראי לבחינת טענה זו.**".

52. מאחר שבמסגרת ההליך להכרזתו של המשיב כבר הסגרה למדינה זרה, בית המשפט בישראל אינם בודק את סיכויי ההרשעה של המבוקש וכפועל יוצא מכך אינו בוחן את מהימנות העדויות. אני מוצאת, כי חומר הריאות, כאמור, קשור את המשיב במידה הנדרשת לביצוע המעשים המיוחדים לו וממלא אחר דרישת "האחיזה לאישום" בעבירות שצינו וכן בעבירות המשס. יודגש, כי מדובר בראיות, שהיו מספיקות כדי להעמיד את המשיב לדין על

עבירות אלה בישראל (שאלת קיומן של ראיות לעבירות הלבנתהוון בישראל תבחן בהמשך, שכן היא תדון בגדיר שאלת הפליליות ההפוכה בהקשר לעבירה זו).

53. אציג, שלא נעלמו מענייני טענותיו של ב"כ המשיב בדבר משקלן של הראיות, לאור החסר הראיתי, שכן קיימות מספר גרסאות של מזכירת החברה, אולם לא ניתן לומר שהרשות באלה"ב בחרו באופן סלקטיבי את הראיות שיגשו, שכן די בהן על מנת לבסס את האחזקה לאישום, ואין המקום בגדרי העתירה לדון בפערים בין הגרסאות השונות. טענה נוספת שנטענה היא, כי קיימים הסכמים אישיים בין העסק אותו ניהל המשיב לבין הנשים שננתנו שירותו מין לעסקו של המשיב לפיהם חל עליהם איסור מוחלט לקיים מגע מיני עם אף אדם מהווים חלק מהתשתיית הראיתית לפיה המשיב לא ביקש לקיים עסק זנות, ומסמכים אלו מצויים בידי הרשות באלה"ב ולא צורפו לבקשת ההסגרה באופן סלקטיבי ומדובר בחוסר ראייתי. אכן, מדובר בטענות כבדות משקל, אך המקום לבחון אותן הוא בבית המשפט באלה"ב. כאמור, תצהיריו העובדות עומדים בסתרה להסכמים האישיים האלה, ועל בית המשפט שיעmu את התקן העיקרי, לבחון את אמינותן אל מול האמור בהסכמים האישיים האלה, אך לא ניתן לומר כי איזורוףם בשלב זה, יש בו כדי ללמד על חסר ראייתי, שכן בשלב זה די בתצהיריו העובדות בעניין זה. קיומן של גרסאות אחרות של המצהירים או מסמכים המלמדים על מצב אחר מהאמור בתצהיריהם, בנסיבות שלפני, אין בהן כדי ללמד על כך שהראיות שהוצגו לפני כה לקויות על פניהן עד שאין להן כל משקל ראייתי.

54.(IF) לעניינו הדברים שנאמרו בע"פ 1210/12 גלב גרויזובסקי נ' היוזץ המשפטיא לממשלה (16.2.16):
"להיקף הראיות שעלה המדינה המבקשת לספק במסגרת בקשת ההסגרה, הלכה היא, כי המדינה המבקשת אינה מחויבת לצרף לבקשת ההסגרה את מלאו חומר הראיות המצוין ברשותה, ודין אם תצרף את החומר הרלוונטי ביותר. מדובר במקרה, אשר יש בו כדי לשקר נאמנה את תמונה התשתיית הראיתית העומדת לחובתו של המבוקש, ללא סילוף, ולא מניפולציות אסורות" (ע"פ 01/7840 עקיוה נ' היוזץ המשפטיא לממשלה, פ"ד נו(5) 689, 680 (2002) (להלן: עניין אקיוה); ראו גם: עניין אוזיפה, בפסקה 9; ע"פ 3713 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (24.2.2008) (להלן: עניין לוי) [פורסם ב公报].)".

55. מכל האמור לעיל מסקנתי היא, כי די בראיות שהוצגו, כאמור, כדי למלא את הסף הראיתי של "אחזקה לאישום", שכן לא מצאת כי הן חסרות ערך על פניהן, ולא מצאת שראיות הוצגו לפני באופן מסולף.

56. אשר לטענה, כי ביצוע עבירות המס בשנת 2005 הן תוצאה של אי השבת החומר הרלוונטי למשיב בשל פשיטה על עסקיו המשיב ולקיים מסמכים שונים, זהה טענה שמקומה להיטען במסגרת ההליך הפלילי שיתנהל באלה"ב.

57. אשר לטענה, כי רعيיתו של המשיב נתנה את הדין על עבירות הגנבה בנסיבות מחמירות (UBEIRUT HAMRAMA) כבר באלה"ב והיא המבצעת של העבירות, הראיות שהוצגו לפני מבססות את הקשר של המשיב לעבירה מכוח דיני השותפות, כך שאין בטענה זו להוועיל לו בשלב זה, וחילקו ביצוע העבירה ביחס למעורבים נוספים ייחוץ בגדרי התקן העיקרי.

58. לסיכום, אני מצאת, כי חומר ראיות זה קשור את המשיב במידה הנדרשת לביצוע המעשים המียวחסים לו וממלא אחר דרישת ה"אחזקה לאישום". טענות המשיב ביחס למסמכים וראיות שונים שלא צורפו לבקשת ההסגרה באופן סלקטיבי על ידי הרשות באלה"ב, שהן משפטיות במהותן, מוקומן במסגרת ההליכים שיתנהלו באלה"ב, שכן כאמור, בית המשפט באלה"ב, הוא העראה המתאימה לבחון את הראיות לעומק ולהכריע במקרים

בחינת הסיגים נגד ההסגרה

59. לאחר שקבעתי, כי יש די ראיות להסגרתו של המשיב לאלה"ב, יש לבחון האם מתקיימים הסיגים השונים את קבלת הבקשה, למרות קיומה של התשתית הראיתית.

תקנת הציבור- בקשת ההסגרה הראשונה והשנייה

60. לטענת ב"כ המשיב, הסגרת המשיב לאלה"ב בשתי בקשות ההסגרה אינה מתישבת עם תקנת הציבור, בשל השינוי בהגשת העטירה להכרזת המשיב כבר הסגרה, זאת כאמור בסעיף 2ב(א)(8) לחוק האוסר על הסגרתו של אדם למדינה המבקשת כאשר **"היענות לבקשת ההסגרה עלולה לפגוע בתקנת הציבור או באינטרס חינמי של מדינת ישראל"**.

61. בתי המשפט נדרשו בעבר לשאלת פרשנותו של מושג "תקנת הציבור" בגדרי חוק ההסגרה, שמעטם טיבו הוא עmons (ראו למשל: **ע"פ 4333 לביא נ' מדינת ישראל** (13.2.2011), פסקה י'; **ע"פ 8010/07 חזיה נ' מדינת ישראל**, (13.5.2009) פסקה 68; **ע"פ 2521 סירקיס נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 346, 337 (2002); **ע"פ 00/00 7569 יגודיב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(4) 529, 585 (2003)).

62. בית המשפט העליון שבוחן על כך, שמדובר בנטל כבד ומשמעותי, וכי על הטוען לקומו לבסס טעنته על עובדות ונתונים בדוקים: **"אין די בהעלאתן של טענות כליליות - טענות-של-סתם - ושומה עליו על הטוען לייסד חש ממשי לפגיעה בו שלא-כדין"** (**ע"פ 6914/04 פיננברג נ' היועם**"ש (7.3.05) בפסקה 17). וראו גם **ע"פ 4596/05 רוזנשטיין נ' מדינת ישראל** (30.11.05), שם נקבע, כי **"על הטוען לפגיעה בהוגנות ההליך להצביע על מכשלה קונקרטית"** (בפסקה 29)).

63. הפעלת הסיג של תקנת הציבור הוא בבחינת "חריג שבחריגים", ועליו להיעשות "בזהירות ובאורח מדוד, ותצטמצם למצבים קיצוניים בלבד, שבהם החשש לפגיעה בנאשם עקב ההסגרה היא בעלת עצמה וכוח מיוחדים" (ר' בע"פ 2144/08 מונדרוביץ נ' מדינת ישראל (14.1.10) (להלן **ע"פ מונדרוביץ**), שם בפסקה 114). זאת, לנוכח האינטרסים המדינתיים והבין-מדינתיים החשובים המגולמים בדיין ההסגרה: פגעה ביחסים הבינלאומיים שבין ישראל לאלה"ב; חשש להפיקת ישראל למדינת מקלט לעבריים; פגעה בזכותה של מדינה להגן על עצמה מפני מי שלטunteה ביצע בשטחה מעשים פליליים; וסיכול מטרות מוסד ההסגרה- שמירה על שלטון החוק ומונעת מצב בו יצא חוטא נשכר.

שיהוי

64. ב"כ המשיב טען, כי הסגרתו של המשיב אינה מתישבת עם תקנת הציבור, בשל השינוי הרוב בהגשת בקשות ההסגרה. הבקשה הראשונה הוגשה על ידי אלה"ב לאחר כ-5 שנים, מיום בו נתגלה כי המשיב ברוח לארץ ישראל. הבקשה השנייה להכרזת המשיב כבר הסגרה הוגשה על ידי אלה"ב לאחר כ-7 שנים. גם שיש צדק בדבריו ומדובר בשיהוי לא מבוטל, אינני סבורה, כי המקירה שלפניו הוא מאותם מקרים בהם התקיימו **"נסיבות חריגות-שבחריגות של שיהוי, העשוויות לסכל את עתרתה של המדינה המבקשת"** (**ע"פ 740/05 שובייב נ'**)

מדינת ישראל (14.4.10), שם בפסקה 6).

65. אשר לבקשת הסגירה הראשונה, ב"כ העותר הסבירה כי היו דיונים רבים שנסבו סבב השאלה האם להגיש בקשה הסגירה בגין עבירות קשירת קשר לרשות בלתי חוקי בתרופות מרשם, על אף שאין מדובר עבירה בת הסגירה, גם שנית היה להגישה כאשר הוועד המשיב לדין בגין עבירות אי התיציבות בבית המשפט כנדרש, כמוון לעזון לבקשת הסגירה. ההタルבות הסתימה כאשר נודע לעותר, כי קיימות עבירות נוספות אותן ביצע המשיב. מכאן שהימנעות מהגשת העתירה באופן מיידי נבעה מගישה מחמיירה של העותר, שלא מצא להגיש את העתירה הראשונה בשלעצמה, אלא לאחר שהמשיב עבר עבירות נוספות. על כן לא מצאתי שהפעלת שיקול הדעת של העותר באופן זהיר ומדווד, יש בו להציג על חוסר הוגנות כלפי המשיב, אלא ההפך הוא הנכון. מכאן שפרק זמן זה לא מגיע לכדי شيء קיצוני הפוגע בתקנת הציבור.

66. אשר לבקשת הסגירה השנייה, ראשית, אין למשיב להlain אלא על עצמו, שכן לו היה נשאר בתחוםו ארה"ב עניינו היה מתברר מיד בסמוך לאיורע. שנית, אין מדובר בשינוי העולה כדי פגיעה בתקנת הציבור, שכן שבע שנים הם פרק זמן סביר כאשר עסקין במקרה בו נדרשים המבקשים לתור אחר 13 עדים וביניהם אזרחים שיכתבו תצהירים בندון, עוד נדרש שהות לאוסף ראיות נוספות נגד המשיב, לעבד נתונים ואת החומרם שהתקבלו מדינת ישראל, כדי הגשת בקשה ממשלה ארה"ב להסתירה המשיב. צוין, ששאלות אלה יעדדו לפתחה של הערקה המבררת אשר תידרש להתמודד עם טענותיו של המשיב אשר לקשי הראייתי שנגרם לו בשל השינוי, וכן להשဖעת חלוף הזמן בעניין העונש שייגזר עליו, במקרה שיורשו בעבירות המוחסנת לו.

67. יודגש, כי נפסק לא אחת שגם במקרים בהם מדובר על شيء שנמשך שנים רבות, לא נמנעה הכרזת המבוקש כבר הסגירה. קל וחומר לעניינו כאשר ניתן הסבר מניח את הדעת לשינוי, ומדובר בתקופה שאינה ממושכת מאוד באופן יחסית להליכי הסגירה (ר' תה"ג (ימ) 13-11-14870 **הייעץ המשפטי לממשלה נ' אסתר ים** (9.5.15)).

68. בנוסף, כאשר מועלית טענה של שינוי בהגשת בקשה הסגירה, אין די בכך שהשינוי שינה את מצבו של המבוקש לרעה, אלא "שומה על המבוקש להוסיף ולהראות כי הסגירה באופן נסיבות של شيء תעללה כדי הייתה מעשה בלתי צודק בעלייל ... אם בשל השינוי נוצרו נסיבות יצואות-דופן כדי כך שהסתגרתו של פלוני באותו נסיבות תהא שקופה נגד פגיעה מהותית ברגשי הצדק והמוסר של הציבור בישראל" (ראו ע"פ 3439/04 בזק (בוזגלו) נ' **הייעץ המשפטי לממשלה** (29.12.04); וראו גם ע"פ 6914/04 **פיננברג נ' הייעץ המשפטי לממשלה** (7.3.05)). ברו, כי בנסיבות המקרא שלפניו המשיב לא הוכיח כי מדובר בנסיבות יצואות דופן שיביאו לידי "פגיעה מהותית ברגשי הצדק והמוסר של הציבור בישראל" ו"מעשה בלתי צודק בעלייל".

69. מובן, כי מוטב היה לו הרשות בארה"ב היו פעולות בקצב מהיר יותר, ברם, במסגרת הליך הסגירה יש לבצע איזון בין האינטרסים השונים; ובמקרה דנן, השינוי שנגרם אינו מתגבר על האינטראס לכך שהמשיב יעמוד לדין בארה"ב, אשר לה חזיקות להעודה לדין (מקום ביצוע המעשה, העדים והראיות), נוכח חומרת העבירה המוחסנת לו, ובהתאם לכך לא יכול קיים האינטרס הציבורי לפיו אין להשלים עם הפיכת מדינת ישראל למקלט לעבריים. מכאן, שבענייןנו לא נתקיים נסיבות יצואות דופן המתוות את הকף לעבר אי הסגירה.

הפלייליות הכפולה

70. דרישת "הפליליות הכפולה", אשר לפיה עבירה הסגירה היא כל עבירה שאילו נעבירה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמור מזה, מוסדרת בסעיף 2(א) לחוק ההסגרה הקובע:

"2. (א) בחוק זה, עבירת הסגירה היא כל עבירה שאילו נעבירה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמור מזה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הוכרז אדם בר-הסגרה בשל עבירת הסגירה אחת לפחות, ניתן להסגירו גם בשל עבירה שאינה עבירת הסגירה."

71. דרישת זו מצבה תנאי להסגרת מבקש מישראל למדינה המבקשת את הסגרתו, שהמעשה שבגינו התבקשה ההסגרה, יחשב עבירה פלילית הן במדינה המבקשת הסגרת המבקש והן במדינה ממנו מתבקש הסגרתו. דרישת זו מבטיחה כי מעשה ההסגרה לא יעמוד בסתייה לערכיוasis וلتפיסת העולם של המדינה המסגרה בונגעל הליליכם פליילים מחד, ומайдך היא מגינה על זכויות הפרט של המבקש, שכן היא מבטיחה כי ינקטו כלפיו היליכם רק בשל מעשה שבתנאים מקבילים היה נעשׂ עליו גם במדינה בה הוא שוהה. בנוסף, מבטיחה דרישת הפליליות הכפולה את שמירת ההבדיות ביחסי ההסגרה.

72. אשר לתוכנה המהותי של דרישת הפליליות הכפולה, הلقה היא, כי עקרון הפליליות הכפולה אינם דורש שהמעשה יהווה את אותה עבירה ממש בשתי המדינות, אלא "מה שדרוש הוא, כי המעשה המיותם למבקש תהא עבירה לפי חוק המדינה המבקשת, והוא יחד עם זה גם עבירה לפי חוקי ישראל, לאו דווקא אותה עבירה, אלא עבירה מן העבירות המפורשות בתוספת לחוק ההסגרה" (ע"פ 205/2003 רוס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבז], ניתן ביום 24.6.73, בפסקה 7).

73. כך למשל, בע"פ 6717/09 אברג'יל נ' היועם"ש (10.6.12.10), עמד בית המשפט העליון על טיבת של דרישת הפליליות הכפולה, וקבע: "גישהה העקבית של הפסיקה בנקודת זו הייתה ועודנה כי הפליליות הכפולה במובנה המהותי אינה מותנית בטרמינולוגיה זהה של שם העבירה והגדرتה ואף לא בחפיפה של כל יסודות העבירה. כל שנדרש הוא כי היסודות המהותיים של הגדרת העבירה יופיעו הן בהגדרת העבירה במדינה המבקשת, הן בהגדרתה במדינה המתבקשת ... פליליות כפולה במובנה המהותי מתקיימת מוקומ שקיימת זהות מושלמת בין העבירות. הדרישה היא לזהות המעשה ולא לזהות העבירה" (שם, בסעיף 38).

74. פרשנות דווקנית של דרישת הפליליות הכפולה עשויה לסקל את האפשרות למצות את הדין עם ערביינים ושוחים במדינה אחרת, ולרוקן מתוכן, הلقה למשה, את מוסד ההסגרה. לפיכך יש לשימושו תוך שימוש לב כי הוא נועד בעיקר להבטיח כי לא יוסגר אדם למדינה אחרת בשל ביצוע מעשה שאינו נחשב עבירה פלילית בישראל, או מהו עבירה פעוטה בלבד (ר' בע"פ מונדרובי פסקה 32 ובע"פ 10946/03 עיסא נ' מדינת (23.6.2005) פסקה 6)).

75. כאמור, ב"כ המשיב טען, כי אין לראות בעבירת הלבנתה הון בנסיבות מחמירות, כמקבילה הישראלית של עבירת הלבנתה הון לפי סעיף 3 לחוק איסור הלבנתה הון. לטעنته, יסודות העבירה של הלבנתה הון בישראל לא התקיימו, כך שהדרישה של מטרה להסתיר את מקור הכספיים על פי היסוד העובדתי של העבירה "להסתיר לשם ניצול פירוטה של עבירת המקור" לא התקיימה. לדידו, גם לא התקיימים היסודות הנפשי, קרי, הכוונה המיוחדת לעניין הסתרה או הסואת עבירת המקור לשם ניצול פירוטה של עבירת המקור. המשיב לא עשה כל פעולה להפוך כסף

"שחור" לכסף "לבן", על כן לשיטתו בזמן פועלתו של המשיב ברכוש לא היה בו מימד של רכוש אסור. בנוסף טען שגם אם יקבע בסופו של דבר כי הרכוש הפק לא אסור, המשיב לא עשה פעולה כלשהי מתוך כוונה מיוחדת להסתיר את הפעולה ברכוש, ולכן כי לא מתקיימת עבירות הלבנתה ההונן. כמו כן, טען שהכספים הופקדו ישירות בחשבונו המשיב אשר היה מורה בהם, אך שלא ניתן היה להעמידו לדין בישראל בגין עבירה זו.

76. ברם, עיין בסעיף 4 לחוק הלבנתה ההונן, מוביל למסקנה, כי אין כל דופי בבחירהו של המטור בעבירה זו, כעבירה המקבילה בדיון הישראלי למעשים בגנים, בין היתר, מבוקש המשיב באלה"ב. בעניינו מדובר בכיספים מעסקי זנות אשר הופקדו בחשבונות בנק על שמו של המשיב, שותפיו ורعيיתו, אך שיסודות סעיף 4 לחוק הלבנתה ההונן קיימות. יסודות העבירה בסעיף זה מתקיימות - פעולה ברכוש אסור בדעתה שהוא אסור (כיספים מעסקי הזנות), מעל הסכום המותר תוך התקופה המוגדרת בתוספת לחוק (מעל 150,000 ₪ תוך התקופה של 12 חודשים). כאשר לא נלוות אליה הכוונה להסנות את מקורו. מטרת הסעיף היא לעצור את עצם הפעולות, גם שלא במטרה להסנות את מקורו הכספי (ע"פ 8325/05 **מAIR בלס נ' מדינת ישראל** (10.1.07)).

77. מכאן, מתקיימת במקורה דנא זהות מושגית בין העבירה המיוחסת למשיב בדיון הישראלי, לבין העבירה בה מואשם המשיב באלה"ב. מדובר בזיהות המעשה, אף אם אין מדובר בחיפויה של כל יסודות העבירה. אך שאני סבורה שהמעשים המיוחסים למשיב, מרכיבים את יסודות עבירות הלבנתה ההונן בדיון הישראלי.

סוף דבר

78. אשר על כן, אני מקבלת את העתירה ומכריזה על המשיב בר-הסגרה לאלה"ב, בגין העבירות המיוחסות לו בבקשת ההסגרה.

79. יובהר, כי המשיב אינו זכאי להגנה הקבועה בסעיף 1א לחוק ההסגרה, לשאת את עונשו בישראל מאחר שלא היה תושב ישראל במועד ביצוע העבירות.

80. המשיב יוחזק במשמעות שירות בתו הsovher עד להסגרתו בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' تمוז תשע"ט, 07 يولי 2019, במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.